

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף רכ"ב ע"א

פרשת פנחס

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רכ"א ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וְרֵאִיתִי וְהִנֵּה עֲלֵיהֶם גִּידִים וּבָשָׂר עָלָה וְגו' . וַיִּקְרַם עֲלֵיהֶם עוֹר מִלְמַעְלָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם . דִּקָּא מַה דְּאַפְשִׁיט בְּקַדְמִיתָא , לִיהוּי בְּתַרְאָה . בְּקַדְמִיתָא (אפשיט מרוחא, ולבתר) עוֹר , וּלְבַתֵּר בָּשָׂר , בְּקַדְמִיתָא אַפְשִׁיט מִרוּחָא , וּלְבַתֵּר עוֹר , וּלְבַתֵּר בָּשָׂר , וּלְבַתֵּר עֲצָמוֹת .

תרגום לעברית

אמר רבי פנחס, מסתכל הייתי שזה לתחית המתים בדרך אחר יעשה להם הקדוש ברוך הוא, ומה שהיה בעת ראשון, יהיה אז אחרון. מניין לנו? מאותן עצמות, אותן עצמות שהיה הקדוש ברוך הוא על ידי יחזקאל, שכתוב (יחזקאל לו) ותקרבו העצמות עצם אל עצמו - בהתחלה, ואחר כך כתוב, וראיתי והנה עליהם גידים ובשר עלה וגו'. ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם - שהרי מה שהפשיט בתחלה, יהיה אחרון. בתחלה (הפשיט מרוח, ואחר כך) עור, ואחר כך בשר. בתחלה הפשיט מרוח, ואחר כך עור, ואחר כך בשר, ואחר כך עצמות.

אמר רבי שמעון, בְּדָא אַקְשָׁן קִדְמָא, אֲבָל גְּרָמִין אֵלִין דְּאַחֲזָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, נְסִין וְאַתִּין מְשַׁנְיִין, עֲבַד בְּהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. תָּא חֲזִי מַה כְּתִיב, (איוב י) זָכָר נָא כִּי כַחֲמֵר עָשִׂיתָנִי וְאֵל עֶפֶר תְּשִׁיבֵנִי. מַה כְּתִיב בְּתַרְיָה, הֲלֹא כָחֶלֶב תְּתִיכֵנִי וְכַגְבִּינָה תִקְפִּיאֵנִי, עוֹר וּבָשָׂר תִּלְבִּישֵׁנִי וּבַעֲצָמוֹת וְגִידִים תְּסוּכֵכֵנִי. זְמִין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְבַתֵּר דִּיתְבְּלִי בְּרַ נֶשׁ בְּעַפְרָא, וּמַטִּי זְמַנָּא דְתַחֲיִית הַמְתִּים, דִּהְהוּא גְרָמָא דִּישְׁתָּאֵר. לְמַעַבְד לִיה כְּעֶסָה דָּא, וְכַגְבִּינָה דְחֶלֶב, וְנִבְיַע כְּחֶלֶב, דִּהוּא נִבְיַעוּ נְקִי מְצוּחָצַח בְּצַחוּתָא הֵהוּא גְרָמָא. כִּד יִתְעַרְב הֵהוּא גְרָמָא וְיִתְמַחֵי כְּחֶלֶבָא, וּלְבַתֵּר יִקְפִּיא לִיה, וְיִתְצַיֵּיר בְּצִיּוּרָא כַּגְבִּינָה בְּקַפִּיאוּתָא, וּלְבַתֵּר יִתְמַשֵּׁךְ עָלֶיהָ עוֹר וּבָשָׂר וְעַצְמוֹת וְגִידִים.

תרגום לעברית

אמר רבי שמעון, בְּדָא הִתְקַשּׁוּ הָאֲחֵרוֹנִים, אֲבָל עַצְמוֹת אֱלֹה שְׁהַחֲיָה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נְסִים וְאוֹתוֹת מְשַׁנִּים עֲשֵׂה בָהֶם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. בֹּא וּרְאֵה מַה כְּתוּב, (איוב י) זָכָר נָא כִּי כַחֲמֵר עָשִׂיתָנִי וְאֵל עֶפֶר תְּשִׁיבֵנִי. מַה כְּתוּב אַחֲרָיו? הֲלֹא כָחֶלֶב תְּתִיכֵנִי וְכַגְבִּינָה תִקְפִּיאֵנִי. עוֹר וּבָשָׂר תִּלְבִּישֵׁנִי וּבַעֲצָמוֹת וְגִידִים תְּשַׁכֵּכֵנִי. עֵתִיד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְאַחַר שְׂיִכְלָה הָאָדָם בְּעַפֵּר וְיִגִּיעַ זְמַן שֶׁל תַּחֲיִית הַמְתִּים, שְׁאוּתָהּ עֵצָם שֶׁתִּשְׁאָר, לַעֲשׂוֹת אוֹתָהּ כְּמוֹ עֶסָה זֹה, וְכְמוֹ גְבִינָה שֶׁל חֶלֶב וְנִבְיַעַת הַחֶלֶב, שְׁאוּתָהּ נִבְיַעַת נִקְיָה וּמְצַחֲצַחַת בְּצַחוּת אוֹתָהּ עֵצָם. תִּתְעַרְב אוֹתָהּ הָעֵצָם וְתִמָּחֶה כְּמוֹ חֶלֶב, וְאַחַר כֵּן יִקְפִּיא אוֹתָהּ, וְיִתְצַיֵּיר בְּצִיּוֹר כְּמוֹ גְבִינָה בְּקַפְאוֹן, וְאַחַר כֵּן יִמָּשֶׁךְ עָלֶיהָ עוֹר וּבָשָׂר וְעַצְמוֹת וְגִידִים.

טקסט הזוהר

הָדָא הוּא דְכְּתִיב הֲלֹא כָחֶלֶב תְּתִיכֵנִי וְכַגְבִּינָה תִקְפִּיאֵנִי. הַתְּכַתְּנִי לֹא כְּתִיב, אֲלֹא תְתִיכֵנִי. הַקְפִּיתָנִי לֹא כְּתִיב, אֲלֹא תִקְפִּיאֵנִי. הַלְבִּשְׁתָּנִי לֹא כְּתִיב, אֲלֹא תִלְבִּישֵׁנִי. סוּכְכֵתָנִי לֹא כְּתִיב, אֲלֹא תְסוּכֵכֵנִי. כִּלְהוּ לְבַתֵּר זְמַנָּא מִשְׁמַע.

זהו שכתוב הלא כחלב תתיכני וכגבינה תקפיאני. התכתני לא כתוב, אלא תתיכני.
הקפיתני לא כתוב, אלא תקפיאני. הלכשתני לא כתוב, אלא תלבישני. סוככתני לא
כתוב, אלא תסוככני. כלם משמע שלאחר זמן.

טקסט הזוהר

ולכתר מה כתיב, חיים וחסד עשית עמדי, דא רוחא דחיי. (ס'א ואי תימא) עשית עמדי
כתיב, ולא כתיב תעשה. אלא הכי אמר, חיים וחסד עשית עמדי. בההוא עלמא שדית
בי רוחא דחיים, אבל ופקודתה, דמטרוניתא דמלכא, שמרה רוחי, איהי נטרת לרוחי,
בההוא עלמא. מאי ופקודתה, דאת זמין לפקדא לה בקדמיתא. (שמרה רוחי) ורזא
דמלה דא, כל נפשין דצדיקיא, גניזין וטמירין תחות כרסייא דמלכא, ואיהי נטרא לון,
לאתבא לון לדוכתייהו, הדא הוא דכתיב ופקודתה שמרה רוחי. מאי ופקודתה. כמה
דאת אמר, (תהלים קט) פקודתו יקח אחר. פקודתה, דא מטרוניתא דמלכא, דכל רוחין
אינון פקדונין בידהא, הדא הוא דכתיב, (תהלים לא) בידה אפקיד רוחי וגו', ואיהי
נטרא לון, בגין דא שמרה רוחי, ואיהי נטרת לה.

תרגום לעברית

ואחר כך מה כתוב? חיים וחסד עשית עמדי - זו רוח החיים. (ואם תאמר), הרי כתוב
עשית עמדי, ולא כתוב תעשה! אלא כך אמר, חיים וחסד עשית עמדי. באותו עולם
זרקת בי רוח חיים, אבל ופקודתה - שמלכת המלך - שמרה רוחי, היא שמרה את רוחי
באותו עולם. מה זה ופקודתה? שאתה עתיד לפקד אותה בתחלה. (שמרה רוחי) וסוד
דבר זה - כל נפשות הצדיקים גנוזות וטמירות תחת כסא המלך, והיא שומרת אותם
להשיבן למקומותיהן. זהו שכתוב ופקודתה שמרה רוחי. מה זה ופקודתה? כמו שנאמר

(תהלים קט) פקדנתו יקח אחר. פקדנתך - זוהי מלכת המלך, שכל הרוחות הם פקדונות בידיה. זהו שכתוב (שם לא) בידך אפקיד רוחי וגו', והיא שומרת אותם, בגלל זה שמרה רוחי, והיא שומרת אותה.

טקסט הזוהר

בגוונא דא אמר דוד, (תהלים פו) שמרה נפשי כי חסיד אני. שמרה: דא מטרוניתא דמלכא. דאיהי נטרא נפשי, בגין כי חסיד אני. ובכל אתר דכתיב סתם, דא מטרוניתא. כמה דאת אמר, (שמות כד) ויקרא אל משה. (שמות טו) ויאמר אם שמע תשמע בקול יי אלהיה.

תרגום לעברית

כמו זה אמר דוד, (שם פו) שמרה נפשי כי חסיד אני. שמרה - זו מלכת המלך, שהיא שמרה נפשי, בגלל כי חסיד אני. ובכל מקום שכתוב סתם - זו המלכה, כמו שנאמר ויקרא אל משה, (שמות טו) ויאמר אם שמע תשמע בקול ה' אלהיה.

טקסט הזוהר

בכה רבי פנחס, ואמר, ולאן אמרית לך דשכינתא יהבת לי נבזבזן ומתנן, זכאה חולקי דזכינא למחמי לה, ושמענא דא. אמר ליה, בכהוא זמנא, תינח ההוא גרמא, שאר גרמין דישתכחון מה יתעביד מנהון. אמר ליה, כלהו יתכלילו בכהוא נביעו דהאי גרמא, ויתכלילו בהדיה, ויתעביד כלא עסה חדא, ותמן יתצייר ציורא, כמה דאתמר. חדא הוא דכתיב, (ישעיה נח) ועצמותיה יחליץ. מאי יחליץ. כמה דאת אמר (הושע ה) חלץ מהם. כלהו יתעברון מקיומיהו, ויתכלילו בהאי גרמא, למהוי עסה חדא. וכדין (ישעיה נח) והיית כגן רוה וכמוצא מים וגו'. (אמר רעיא מהימנא)

בכה רבי פנחס ואמר, ולא אמרתי לך שהשכינה נתנה לי אוצרות ומתנות?! אשרי חלקי שזכיתי לראותה ושמעתי את זה. אמר לו, באותו זמן מילא אותה עצם, מה יעשה משאר העצמות שימצאו? אמר לו, כלן יכללו באותה נביעה של עצם זו, ויכללו יחד אתה, והכל יעשה עסה אחת, ושם יצטיר ציור, כמו שנאמר. זהו שכתוב (ישעיה נח) ועצמותיה יחליץ. מה זה יחליץ? כמו שנאמר (הושע ה) חלץ מהם. כלם יעברו מקיומם ויכללו בעצם הזאת להיות עסה אחת, ואז (ישעיה שם) והיית כגן רוה וכמוצא מים וגו'. (אמר הרועה הנאמן)

טקסט הזהר

רעיא מהימנא אמר רעיא מהימנא, ווי לון לבני נשא, דאינון אטימין לבא, סתימין עינינו, דלא ידעין דכד אתי ליליא, תרעין דגיהנם אתפתחו, דאיהי מרה. ועשנין דילה דמתפשטין, סלקין עד מוחא. וכמה חיילין דיצר הרע, מתפשטין בכל אברין דגופא. ותרעין דגן עדן, דאיהו עינינו דלבא, מסתמין ולא מתפתחין. דכל נהורין דעינינו, מלבא נפקין.

תרגום לעברית

אמר רועה הנאמן, אוי להם לבני אדם שהם אטומי לב, סתומי עינים, שלא יודעים שכשבא הלילה שצרי הגיהנם נפתחים, שהיא מרה. ועשנים שלה שמתפשטים עולים עד למח. וכמה חילות יצר הרע מתפשטים בכל איברי הגוף, ושצרי גן עדן, שהוא עיני הלב, נסתמים ולא נפתחים. שכל אורות העינים יוצאים מהלב.

טקסט הזהר

ותרעין דלבא, אינון עינינו מסתמין, בגין דלא מסתכלין באלין מויקין, דאינון לילית. ולא שלטין בנהורין דלבא, דאינון מלאכים דמתפשטין בכל אברים, כענפין דאילנא לכל סטרא. בההוא זמנא אינון כלהו נהורין סתימין בלבא, ומתכנשין לגביה, (ישעיה

סא) כיונים אל ארבותיהם. כנח ואותיה, וכל מין ומין, דעאלו עמיה בתיבה.

תרגום לעברית

ושערי הלב, אותם עינים נסתמות, משום שלא מסתכלות במזיקים הללו, שהם לילית, ולא שולטים באורות הלב, שהם מלאכים שמתפשטים בכל האיברים כענפי העץ לכל צד. באותו זמן הם כלם אורות נסתרים בלב, ומתכנסים אליו כמו יונים לארבותיהם, כמו נח ואשתו וכל מין ומין שנכנסו עמו לתבה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רכ"ב ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

ומזיקין דמתגברין על כל אברים וגופא, כמי טופנא דגברו עליה ט"ו אמה, בגין דחב בך'ה, ואסתלק ז'ה מן גופא, ואשתאר אלם, בלא ראיה ושמיצה וריחא ודבור. ורזא דמלה, (תהלים לט) נאלמתי דומיה (החשיתי מטוב וכאבי נעכר), דומי'ה: דו"ם ז'ה. כההוא זמנא, חמש עשרה אמה, גברו מזיקין על גופא. ואינון ככסלא לעוגיא.

תרגום לעברית

ומזיקים שמתגברים על כל איברי הגוף, כמו מי המבול שגברו עליו ט"ו אמה, משום שחטא בך'ה, והסתלק ז'ה מהגוף ונשאר אל'ם, בלי ראיה ושמיצה וריח ודבור. וסוד הדבר - (תהלים לט) נאלמתי דומיה (החשיתי מטוב וכאבי נעכר). דומי'ה - דו"ם ז'ה. באותו זמן, חמש עשרה אמה גברו המזיקים על הגוף, והם כמו תלים לערוגה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.